

Soud první stolice zamítl návrh manžela, by byla manželka vyzvána k návratu do společné domácnosti. Rekurs proti tomuto usnesení s o u d první stolice odmítl. Rekursní soud vyhověl rekursu do odmítacího usnesení prvního soudu, zrušil je a vrátil věc prvnímu soudu, by zařídil o rekursu, čeho podle zákona třeba, nehledě k uplatněnému odmítacímu důvodu. D ů v o d y : Článek I. písm. a) nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919 čís. 362 sb. z. a n. jedná výslovně jen o usnesení, kterým se druhému manželi ukládá, by se do šesti měsíců vrátil do manželského společenství se žádajícím manželem, a připomíná, že by jinak byl oprávněn z tohoto důvodu žalovati o rozluku, a stanoví v dalším odstavci (4), že proti usnesení není stížnosti. Toto výjimečné ustanovení nelze rozšiřovati na usnesení, kterým se návrh zamítá. Proto odporuje napadené usnesení odmítající rekurs proti usnesení zamítajícímu návrh na vyzvání druhého manžela k návratu do manželského společenství zákonu, a bylo se usnésti jak se stalo.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu,

n e b o ť

jeho vývody nebylo nijak vyvráceno správné odůvodnění napadeného usnesení, jež vyhovuje stavu věci i zákonu.

Čís. 10647.

Příslušenství ve smyslu §§ 294 a 297 obč. zák.

Nezáleží na tom, zda stroje podle vlastnickovy vůle mají či nemají býti pokládány za příslušenství hlavní věci, nýbrž rozhoduje jen, by vedlejší věc, má-li býti pokládána za příslušenství hlavní věci, byla s ní spojena trvale, při čemž nezáleží na způsobu spojení; stačí, by se jí při hlavní věci stále upotřebovalo a by šlo o takové věci vedlejší, bez nichž hlavní věci nelze upotřebiti nebo o nichž zákon nebo vlastník určil, by se jich trvale upotřebilo pro hlavní věc.

(Rozh. ze dne 27. března 1931, R I 152/31.)

Návrhu dlužníka, by byla zrušena exekuce na stroj na hoblování a na stroj na broušení, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Povinný navrhl podle § 39 první odstavec čís. 2 ex. ř. zrušení exekuce na stroj na hoblování a na stroj na broušení pil proto, že jde o příslušenství jeho pily, tedy nemovitosti, jež podle velícího předpisu § 252 ex. ř. smí do exekuce býti vzato jen s touto nemovitostí. Rozhoduje tedy jen, zda jde o příslušenství ve smyslu §§ 294 a 297 obč. zák.

— předpisy § 297 a) obč. zák. nepřicházejí v úvahu, ježto nebylo ani tvrzeno, že se svolením vlastníka nemovitosti, povinného, bylo ve veřejné knize poznamenáno, že stroje jsou vlastnictvím někoho jiného —, a nesejde na tom, zda se zabavení snad stalo na návrh povinného, jak tvrdila vymáhající věřitelka, nehledíc k tomu, že toto tvrzení, alespoň co do stroje na broušení pil, jest v přímém rozporu s obsahem zájemného protokolu, ani na tom, zda si na stroje činí vlastnické nároky třetí osoba, jak tomu jest ve příčině stroje právě uvedeného, a zda tyto nároky povinný uznal, čili nic. Nezáleží ani na tom, zda stroje podle vůle vlastníka (povinného) mají či nemají býti pokládány za příslušenství hlavní věci, nýbrž rozhoduje jen, by vedlejší věc, má-li býti pokládána za příslušenství věci hlavní, byla s ní spojena trvale, při čemž nezáleží na způsobu spojení; stačí, by se jí při hlavní věci stále upotřebovalo (§ 297 obč. zák.), a by šlo o takové věci vedlejší, bez nichž hlavní věci nelze upotřebiti neb o nichž zákon nebo vlastník určil, by se jich trvale pro hlavní věc upotřebilo (§ 294 obč. zák.). Že zabavené věci, o které jde, povinný neopatřil pro svou pilu, by je při ní mohl upotřebovati, nebylo v prvé stolici vůbec bráno v pochybnost, a že bez nich nelze hlavní věci — pily — upotřebiti, pokud se týče nelze jí upotřebiti tak, jak to nynější doba vyžaduje, plyne zcela zřejmě z posudku znalce, a to tím spíše, když ani vymáhající věřitelka netvrdila, že povinný nemá zařízený hoblovací přístroj, a jinak stačí, že stroje na hoblování při provozu pily se používá, třebaže jím nelze vyráběti právě hoblované zboží, an povinný nemá také drážkovací stroj. Dovolací rekurs jest tudíž opodstatněný a bylo mu proto vyhověno a rozhodnuto, jak výše uvedeno.

Čís. 10648.

Vodní družstva.

Jakmile vlastníku pozemku (členu vodního družstva) byla předepsána předsedou družstva dávka v určité výši a tím abstraktní povinnost, uložená v § 62 zákona ze dne 28. srpna 1870, čís. 71 z. zák. pro Čechy, byla zkonkretisována, stává se ten, kdo byl v době splatnosti této dávky vlastníkem zavazeneho pozemku, o s o b n í m dlužníkem družstva a jest povinen, příspěvky uvedené ve stanovách bez prodlení zaplatiti. Za tento osobní závazek ručí člen družstva celým svým jměním, nikoliv jen pozemky pojatými do družstevního svazku.

(Rozh. ze dne 27. března 1931, R I 173/31.)

Na základě vykonatelného výkazu nedoplatků byla pr v ý m s o u d e m povolena vodnímu družstvu okresu J. v Čechách exekuce vnučeným vkladem zástavního práva na nemovitostech člena družstva, zapsaných ve vložce čís. 220. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Podle § 24, druhý odstavec, stanov vodního družstva okresu J. ručí za splnění družstevních povinností každý člen svými pozemky, pojatými do družstevního svazku. Jest zjištěno, že z knihovní vložky